

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 27ης Ιουνίου 1995 *

Στην υπόθεση T-169/94,

ΡΙΑ HiFi Vertriebs GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου με έδρα το Weiterstadt (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον F. Michael Boemke, δικηγόρο Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης αρχικά από τους Eric White, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και τον Claus-Michael Harpe, εθνικό δημόσιο υπάλληλο αποσπασμένο στην Επιτροπή, και στη συνέχεια από τον Jörn Sack, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 93/363/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 1993, σχετικά με τις αιτήσεις επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ που έχουν εισπραχθεί για τις εισαγωγές ορισμένων συσκευών αναπαραγωγής του ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ καταγωγής Ιαπωνίας (Amroh BV, PIA HiFi, MPI Electronic, EE L 150, σ. 44),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Biancarelli, Πρόεδρο, C. P. Briët και C. W. Bellamy, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 4ης Απριλίου 1995,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα είναι εισαγωγέας συσκευών αναπαραγωγής ήχου με σύστημα οπτικής αναγνώσεως με ακτίνες λέιζερ, που κατασκευάζει και εξάγει η ιαπωνική εταιρία Accuphase Laboratory (στο εξής: Accuphase).

- 2 Στις 12 Ιουλίου 1989, κατόπιν υποβολής καταγγελίας από την Committee of Mechophonics Producers and Connected Technologies (στο εξής: Compact), η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2140/89, της 12ης Ιουλίου 1989, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ σε εισαγωγές συσκευών αναπαραγωγής ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ καταγωγής Ιαπωνίας και Νότιας Κορέας (ΕΕ L 205, σ. 5, στο εξής: κανονισμός 2140/89). Οι οριστικοί δασμοί καθορίστηκαν αργότερα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 112/90 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1990, για την επιβολή του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συσκευών αναπαραγωγής του ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ καταγωγής Ιαπωνίας και Δημοκρατίας της Κορέας και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 13, σ. 21, στο εξής: κανονισμός 112/90). Για ορισμένα προϊόντα, περιλαμβανομένων εκείνων της Accuphase, καθορίστηκε με τον κανονισμό 112/90 δασμός ύψους 32 %.
- 3 Από τον Νοέμβριο του 1990, η προσφεύγουσα και δύο άλλοι εισαγωγείς υπέβαλαν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2423/88), αιτήσεις επιστροφής των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 112/90 και τους οποίους είχαν καταβάλει για την εισαγωγή προϊόντων της Accuphase.
- 4 Τον Απρίλιο του 1991, η προσφεύγουσα και η Accuphase υπέβαλαν αίτηση επανεξετάσεως του κανονισμού 112/90, σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού 2423/88.
- 5 Κατόπιν της υποβολής των εν λόγω αιτήσεων, η Επιτροπή δημοσίευσε στις 4 Ιουλίου 1991 ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας μερικής επανεξετάσεως των σχετικών μέτρων αντιντάμπινγκ (ΕΕ C 173, σ. 3), δηλώνοντας ότι κίνησε διαδικασία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 του κανονισμού 2423/88, αφορώσα τις συσκευές αναπαραγωγής του ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ που κατασκευάζονται στην Ιαπωνία από την Accuphase και εισάγονται στην Κοινότητα.

- 6 Από την ανακοίνωση αυτή προκύπτει ότι, προς δικαιολόγηση της αιτήσεως επανεξετάσεως, η προσφεύγουσα και η Accuphase ισχυρίστηκαν, αφενός, ότι το περιθώριο ντάμπινγκ της Accuphase ήταν σημαντικά μικρότερο από το 32 % και, αφετέρου, ότι οι συσκευές αναπαραγωγής του ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ οι οποίες κατασκευάζονται στην Κοινότητα δεν είναι ομοειδείς με εκείνες της Accuphase. Με την ανακοίνωση αυτή η Επιτροπή δήλωσε ακόμη ότι, κατά την εξέταση αιτήσεως της Accuphase προς επιστροφή δασμών, σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού 2423/88, οι υπηρεσίες της συνήγαγαν ότι το περιθώριο ντάμπινγκ της Accuphase ήταν σημαντικά μικρότερο από το 32 %.

- 7 Σχεδόν ταυτόχρονα, ύστερα από άλλη καταγγελία με την οποία η Compact ισχυρίστηκε ότι η προκύπτουσα από την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ βάσει του κανονισμού 112/90 επιβάρυνση ανελήφθη από τους εξαγωγείς, η Επιτροπή ανήγγειλε, με ανακοίνωση δημοσιευθείσα στις 5 Ιουλίου 1991 (ΕΕ C 174, σ. 15), την έναρξη διαδικασίας βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 11, του κανονισμού 2423/88.

- 8 Με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις 28 Δεκεμβρίου 1991 (ΕΕ C 334, σ. 8), η Επιτροπή ανήγγειλε στη συνέχεια ότι, ενόψει των νέων πληροφοριών τις οποίες έλαβαν οι υπηρεσίες της και, ιδίως, προς αποφυγή ενεργειών που θα συνεπάγονταν ενδεχομένως δυσμενείς διακρίσεις, αποφάσισε να προβεί σε πλήρη επανεξέταση του κανονισμού 112/90.

- 9 Στις 9 Ιουνίου 1993, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 93/363/ΕΟΚ, σχετικά με τις αιτήσεις επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ που έχουν εισπραχθεί για τις εισαγωγές ορισμένων συσκευών αναπαραγωγής του ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ καταγωγής Ιαπωνίας (Amroh BV, PIA HiFi, MPI Electronic, ΕΕ L 150, σ. 44). Με την απόφαση αυτή δέχθηκε τις προαναφερθείσες αιτήσεις επιστροφής, μέχρι το 16,9 % της αξίας την οποία είχαν λάβει υπόψη οι αρμόδιες αρχές προς υπολογισμό των ποσών των εν λόγω δασμών αντιντάμπινγκ.

- 10 Στις 24 Αυγούστου 1993, θεωρώντας ότι τα μέτρα προστασίας δεν ήταν πλέον αναγκαία επειδή, αφενός, οι δύο κύριοι κατασκευαστές των σχετικών συσκευών αναπαραγωγής ήχου στην Κοινότητα δήλωσαν την πρόθεσή τους να

παύσουν την παραγωγή των συσκευών αυτών και, αφετέρου, η καταγγέλλουσα Compact απέσυρε τις καταγγελίες της, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2347/93, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 112/90 (ΕΕ L 215, σ. 4, στο εξής: κανονισμός 2347/93).

Η διαδικασία

- 11 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Αυγούστου 1993.
- 12 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Σεπτεμβρίου 1993, η καθής προέβαλε ένσταση απαραδέκτου, για τον λόγο ότι το δικόγραφο της προσφυγής δεν περιλαμβάνει αιτήματα και, επομένως, δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 38, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 13 Με υπόμνημα που κατέθεσε στις 18 Οκτωβρίου 1993, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Δικαστήριο να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου.
- 14 Με διάταξη της 7ης Φεβρουαρίου 1994 (C-388/93, ΡΙΑ HiFi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-387), το Δικαστήριο απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου. Με τη σκέψη 10 της διατάξεως αυτής το Δικαστήριο δέχθηκε ότι η προσφυγή σκοπεί την ακύρωση της αποφάσεως 93/363 της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 1993, καθόσον περιορίζει την επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ την οποία ζήτησε η προσφεύγουσα σε ποσοστό 16,9 % της αξίας που έλαβαν υπόψη οι αρμόδιες αρχές για τον υπολογισμό του ύψους του εν λόγω δασμού αντιντάμπινγκ.
- 15 Με διάταξη της 18 Απριλίου 1994, το Δικαστήριο παρέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 της αποφάσεως

93/350/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993, για την τροποποίηση της απόφασης 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 144, σ. 21), και του άρθρου 1 της απόφασης 94/149/ΕΚΑΧ, ΕΚ, του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994, που τροποποιεί την απόφαση 93/350 (ΕΕ L 66, σ. 29).

- 16 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 4 Απριλίου 1995.

Αιτήματα των διαδίκων

- 17 Ελλείπει ρητών αιτημάτων, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης 93/363 της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 1993, καθόσον περιορίζει την επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ την οποία ζήτησε η προσφεύγουσα σε ποσοστό 16,9 % της αξίας που είχαν λάβει υπόψη οι αρμόδιες αρχές για τον υπολογισμό του ύψους του εν λόγω δασμού αντιντάμπινγκ, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1994.
- 18 Η καθής ζητεί, με το υπόμνημα αντικρούσεώς της, από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη ή, εν πάση περιπτώσει, να την απορρίψει ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας*Συνοπτική παράθεση των ισχυρισμών των διαδίκων*

- 19 Με το δικόγραφο της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει έναν κύριο λόγο, στηριζόμενο σε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 2423/88, κατά τον οποίο ο καθορισμός δασμού αντιντάμπινγκ για ένα προϊόν δεν δικαιολογείται παρά μόνον αν το οικείο προϊόν αποτελεί το αντικείμενο ντάμπινγκ και αν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα προκαλεί ζημία.
- 20 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι δικαιούται να της επιστραφεί το σύνολο των δασμών αντιντάμπινγκ που υποχρεώθηκε να καταβάλει, επειδή οι συσκευές αναπαραγωγής ήχου που εισήγαγε ουδέποτε προκάλεσαν κάποια ζημία.
- 21 Συναφώς, η προσφεύγουσα διατείνεται, πρώτον, ότι τα προϊόντα της Accuphase που εισήγαγε ήταν ακριβές συσκευές παραχθείσες σε πολύ μικρή μόνον ποσότητα. Δεύτερον, τα εν λόγω προϊόντα, διατέθηκαν στην κοινοτική αγορά σε υψηλές τιμές, ήτοι σε διπλάσια τουλάχιστον τιμή σε σχέση με την τιμή πώλησής της ακριβότερης συσκευής που κατασκευάζεται στην Κοινότητα. Τρίτον, μόνον οι τύποι συσκευών υψηλής ποιότητας τους οποίους κατασκευάζουν οι κοινοτικοί παραγωγοί ήταν ομοειδείς προς τα προϊόντα της Accuphase, ενώ ουδέποτε υπήρξε ζημία σ' αυτόν τον τομέα της αγοράς, όπως γίνεται δεκτό στην αιτιολογική σκέψη 100 του κανονισμού 2140/89. Επομένως, βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 2423/88, οι εισαγωγές της Accuphase δεν προκάλεσαν καμία ζημία στην κοινοτική παραγωγή.
- 22 Η προσφεύγουσα διατείνεται περαιτέρω ότι, δεδομένου ότι δεν είχε άλλο μέσο δικαστικής προστασίας, με το οποίο θα μπορούσε να επικαλεστεί αυτήν την ανυπαρξία ζημίας σε βάρος της κοινοτικής βιομηχανίας εξαιτίας των εισαγωγών της, άσκησε την παρούσα προσφυγή προς διαφύλαξη των εννόμων συμφερόντων της.

- 23 Η προσφεύγουσα παραδέχεται, ωστόσο, ότι η κανονική αξία των κατασκευασθεισών από την Accuphase συσκευών αναπαραγωγής ήχου ήταν μεγαλύτερη από την κανονική τιμή στην οποία εξάγονταν. Δεν αμφισβητεί ούτε την ύπαρξη ντάμπινγκ ούτε το ύψος του περιθωρίου του ντάμπινγκ το οποίο υπολόγισε η καθής με την επίμαχη απόφαση. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν διαψεύδει τη διαπίστωση της καθής ότι από σωρευτική εξέταση των εισαγωγών των ως άνω συσκευών προελεύσεως Κορέας και Ιαπωνίας σε τιμές ντάμπινγκ προκύπτει ότι οι εισαγωγές αυτές είχαν δυσμενή αποτελέσματα σε βάρος της κοινοτικής βιομηχανίας. Εξάλλου, θεωρεί ότι είναι φυσικό η Επιτροπή να μην υποχρεούται να αποδείξει τα ζημιογόνα αποτελέσματα των εισαγωγών τις οποίες πραγματοποίησε κάθε ένας από τους εμπλεκόμενους εισαγωγείς.
- 24 Εντούτοις, κατά την προσφεύγουσα, η καθής δεν μπορεί να αρνηθεί άνευ ετέρου να εξετάσει αν οι εισαγωγές τις οποίες πραγματοποίησε ένας κατ' ιδίαν εξαγωγέας μπορούν να έχουν δυσμενή αποτελέσματα για την κοινοτική βιομηχανία, όταν ο εν λόγω εισαγωγέας προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι δεν μπορεί να συμβαίνει κάτι τέτοιο εν προκειμένω.
- 25 Η προσφεύγουσα δέχεται, επικαλούμενη την απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Φεβρουαρίου 1987, 312/84, *Continentalen Produkten Gesellschaft* κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 841), ότι η διαδικασία εξετάσεως των αιτήσεων επιστροφής, όπως αυτή διέπεται από το άρθρο 16 του κανονισμού 2423/88, προβλέπει απλώς και μόνον σύγκριση μεταξύ του ποσού των πράγματι καταβληθέντων από τον εισαγωγέα δασμών και του περιθωρίου ντάμπινγκ και δεν επιτρέπει την αμφισβήτηση του κύρους κανονισμού προβλεπontos δασμούς αντιντάμπινγκ για τον λόγο ότι στηρίζεται σε εσφαλμένες διαπιστώσεις σχετικά με την ύπαρξη ζημίας σε βάρος της κοινοτικής βιομηχανίας. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, ωστόσο, το Δικαστήριο αιτιολόγησε την ανάλυσή του με το γεγονός ότι οι ενδιαφερόμενοι είχαν ήδη τη δυνατότητα είτε να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα του ίδιου του κανονισμού είτε να στραφούν δικαστικώς κατά της αποφάσεως που ελήφθη στο πλαίσιο ενδεχόμενης διαδικασίας επανεξετάσεως δασμών αντιντάμπινγκ.
- 26 Όμως, στην προκειμένη υπόθεση, η Επιτροπή δεν εξέδωσε άλλη πράξη, δεκτική προσβολής, πέρα από την επίδικη απόφαση και δεν αποφάνθηκε επί του ισχυρισμού τον οποίο η προσφεύγουσα αντλεί από την ανυπαρξία ζημίας

σε βάρος της κοινοτικής βιομηχανίας. Ο κανονισμός 112/90 δεν αφορούσε άμεσα και ατομικά την προσφεύγουσα, καμία δε άλλη απόφαση δεκτική ένδικης προσφυγής δεν επρόκειτο να της απευθυνθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως, δεδομένου ότι ο κανονισμός 112/90 καταργήθηκε με τον κανονισμό 2347/93. Επιπλέον, στην υπό κρίση υπόθεση υφίσταται στενή και άμεση σχέση μεταξύ της διαδικασίας επανεξετάσεως και της διαδικασίας σχετικά με τις αιτήσεις επιστροφής δασμών, οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο της επίδικης αποφάσεως.

- 27 Εξάλλου, η επίδικη απόφαση, δεδομένου ότι με αυτήν δεν επιστρέφεται παρά μέρος μόνον των εν λόγω δασμών, επιβάλλει στην πραγματικότητα ατομικό και οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 15,1 % επί των εισαγομένων από την προσφεύγουσα σχετικών συσκευών αναπαραγωγής ήχου. Η απόφαση αυτή αφορά, επομένως, τα προϊόντα που εισάγει η προσφεύγουσα, χωρίς όμως να έχει εκδοθεί πράξη δεκτική προσφυγής, ήτοι οριστική απόφαση, κατά την έννοια του άρθρου 12 του κανονισμού 2423/88.
- 28 Η καθής θεωρεί ότι δεν απαιτείται να λάβει θέση επί των πραγματικών ισχυρισμών που προβάλλει η προσφεύγουσα, διότι, κατ' αυτήν, η προσφυγή είναι απαράδεκτη ή, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμη. Συγκεκριμένα, κατά την προαναφερθείσα απόφαση *Continental Produkten Gesellschaft κατά Επιτροπής*, η διαδικασία επανεξετάσεως των αιτήσεων επιστροφής δασμών, όπως αυτή προβλέπεται από το άρθρο 16 του κανονισμού 2423/88, αφορά απλώς και μόνον την επανεξέταση του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ και δεν επιτρέπει την επανεξέταση του ζητήματος αν ήταν δικαιολογημένη η απόφαση περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ.
- 29 Το γεγονός ότι αποκλείεται, επομένως, η ύπαρξη τυπικής αποφάσεως επί του αιτήματος το οποίο υπέβαλε η προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 14 του κανονισμού 2423/88, δεδομένου ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ που εισήγαγε ο κανονισμός 112/90 καταργήθηκαν με τον κανονισμό 2347/93, δεν μπορεί να παράσχει στην προσφεύγουσα ένα διευρυμένο δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής, βασιζόμενο στο άρθρο 16 του κανονισμού 2423/88, το οποίο να της παρέχει τη δυνατότητα αμφισβητήσεως αυτής ταύτης της νομιμότητας των θεσπισθέντων δασμών αντιντάμπινγκ. Το αντίθετο θα είχε ως αποτέλεσμα την κίνηση δύο παράλληλων διαδικασιών, πράγμα το οποίο κάθε άλλο παρά στην ασφάλεια δικαίου συμβάλλει. Κατά την καθής, η προσφεύγουσα μπορούσε να ασκήσει ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων προσφυγή κατά των εθνικών εκτελεστικών

αποφάσεων περί καθορισμού των εν λόγω δασμών αντιντάμπινγκ και να προκαλέσει, με τον τρόπο αυτόν, την υποβολή προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ.

30 Επ' αυτού, η καθής προσθέτει ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η επίδικη απόφαση αποτελεί στην πραγματικότητα επιβολή «ατομικών» δασμών αντιντάμπινγκ ορισμένου ύψους είναι εσφαλμένη, διότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως των αιτήσεων επιστροφής δασμών που προβλέπεται από το άρθρο 16 του κανονισμού 2423/88, η Επιτροπή στερείται αρμοδιότητας καθορισμού δασμών αντιντάμπινγκ.

31 Όσον αφορά το ζήτημα της υπάρξεως ζημίας σε βάρος της κοινοτικής βιομηχανίας, η Επιτροπή υπογραμμίζει, συντηρητικώς, ότι κάθε εισαγωγέας, ανεξάρτητα από την ποιότητα και τα χαρακτηριστικά των συσκευών που εισάγει, συμβάλλει ασφαλώς, σε περίπτωση ντάμπινγκ, στην πρόκληση ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία, καθόσον ενθαρρύνει άλλες πρακτικές ντάμπινγκ. Τούτο συμβαίνει οσάκις συσκευές πολύ μεγάλης αξίας πωλούνται σε τιμές ντάμπινγκ, έστω και αν ο εισαγωγέας κατέχει μικρό μόνο μερίδιο της αγοράς. Η Επιτροπή εκφράζει επίσης ορισμένες επιφυλάξεις ως προς τον ρόλο που διαδραμάτισαν οι τιμές πώλησεως τις οποίες γνωστοποίησε η προσφεύγουσα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

32 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι η επίδικη απόφαση εκδόθηκε βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού 2423/88, κατόπιν των αιτήσεων επιστροφής που υπέβαλαν η προσφεύγουσα και δύο άλλοι εισαγωγείς, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου. Το άρθρο 16 τιτλοφορείται «Επιστροφή», ορίζει δε, στην παράγραφο 1, ότι «όταν ένας εισαγωγέας μπορεί να αποδείξει ότι ο εισπραχθείς δασμός υπερβαίνει το πραγματικό περιθώριο ντάμπινγκ (...) λαμβανομένης υπόψη της εφαρμογής σταθμισμένων μέσων όρων, το υπερβάλλον ποσό επιστρέφεται (...)».

- 33 Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση *Continentale Produkten Gesellschaft* κατά Επιτροπής, στη σκέψη 12, το άρθρο 16 του κανονισμού 2423/88 επιτρέπει στον εισαγωγέα να ζητήσει να αποδείξει, λαμβάνοντας γενικώς ως δεδομένη την ακρίβεια όλων των σχετικών στοιχείων, ότι το πραγματικό περιθώριο ντάμπινγκ στη δική του περίπτωση είναι κατώτερο από εκείνο που χρησιμοποιήθηκε ως βάση για την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ. Εντούτοις, η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει την αμφισβήτηση του κύρους του κανονισμού περί επιβολής των δασμών ούτε την υποβολή αιτήματος επανεξέτασης των γενικών δεδομένων, όπως αυτά διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια προγενέστερων ερευνών.
- 34 Όμως, στην υπό κρίση υπόθεση η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε την ακρίβεια του νέου υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ που ελήφθη υπόψη όσον αφορά τα προϊόντα της *Accuphase*, όπως αυτός πραγματοποιήθηκε με την επίδικη απόφαση και βάσει του οποίου η Επιτροπή μείωσε το ύψος του εφαρμοστέου δασμού αντιντάμπινγκ από 32 σε 16,9 %. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα δήλωσε ρητώς ότι «δεν προβάλλει αντιρρήσεις σχετικά με τις διαπιστώσεις της καθής όσον αφορά την ύπαρξη και το μέγεθος του ντάμπινγκ (...). Συνεπώς, θεωρεί ορθό το περιθώριο του ντάμπινγκ το οποίο υπολόγισε η καθής» (βλ. σημείο 3, στοιχείο α, του δικογράφου της προσφυγής).
- 35 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται κανένα στοιχείο ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της επίδικης αποφάσεως, καθόσον με αυτήν έγιναν μερικώς δεκτά τα αιτήματα επιστροφής τα οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού 2423/88.
- 36 Ενόψει του σκοπού του άρθρου 16 του κανονισμού 2423/88, όπως αυτός διευκρινίστηκε από το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση *Continentale Produkten Gesellschaft* κατά Επιτροπής, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, στο πλαίσιο προσφυγής κατ' αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή αποφαινεται επί αιτήσεων επιστροφής δασμών, υποβαλλομένων βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού 2423/88, η προσφεύγουσα δεν δικαιούται να προβάλλει το ζήτημα αν οι εισαγωγές της *Accuphase* προκάλεσαν ζημία κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του άρθρου 4, του κανονισμού αυτού. Πράγματι, το ζήτημα

αυτό ουδώς αφορά τη νομιμότητα της αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή αποφάνθηκε επί των αιτήσεων επιστροφής των δασμών, αλλά είναι σχετικό με αυτήν ταύτην τη νομιμότητα του κανονισμού 112/90.

- 37 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η προσφυγή την οποία άσκησε κατά της επίδικης αποφάσεως αποτελεί τη μόνη δυνατότητα που είχε για να θέσει το ζήτημα της ανυπαρξίας ζημίας, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι ο εν λόγω ισχυρισμός δεν μπορεί να δικαιολογήσει αλλοίωση του σαφούς νοήματος του άρθρου 16 του κανονισμού 2423/88, που επιτρέπει μόνον εξέταση του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ και όχι επανεξέταση του γενικού ζητήματος της ζημίας.
- 38 Εν πάση περιπτώσει, και χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί αν η προσφεύγουσα θα μπορούσε να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως, βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, κατά του κανονισμού 112/90, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα μπορούσε να προβάλει το ζήτημα της ανυπαρξίας ζημίας εξαιτίας των εισαγωγών της Accuphase αμφισβητώντας, ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων με ένσταση ελλείψεως νομιμότητας τις εθνικές διατάξεις εκτελέσεως του κανονισμού. Με τη σειρά τους, τα εθνικά δικαστήρια θα μπορούσαν να υποβάλουν προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 177 της Συνθήκης, ως προς το κύρος του εν λόγω κανονισμού (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση *Continentalen Produkten Gesellschaft κατά Επιτροπής*, σκέψη 10, και τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1990, C-323/88, *Sermes*, Συλλογή 1990, σ. I-3027, και της 22ας Οκτωβρίου 1991, C-16/90, *Nölle*, Συλλογή 1991, σ. I-5163).
- 39 Όσον αφορά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας ότι, αφενός, δεν επρόκειτο να εκδοθεί καμία απόφαση κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως βάσει του άρθρου 14 του κανονισμού 2423/88, ενώ, αφετέρου, υφίσταται στενή και άμεση σχέση μεταξύ της διαδικασίας επανεξετάσεως και των αιτήσεων επιστροφής δασμών τις οποίες υπέβαλε, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 2423/88 ορίζει συγκεκριμένα ότι οι κανονισμοί περί επιβολής δασμών αντντάμπινγκ επανεξετάζονται, εν όλω ή εν μέρει, εφόσον χρειάζεται. Η επανεξέταση αυτή γίνεται είτε κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους είτε με πρωτοβουλία της Επιτροπής. Επανεξέταση γίνεται επίσης αν το ζητήσει

κάποιος ενδιαφερόμενος που υποβάλλει αποδεικτικά στοιχεία μεταβολής των συνθηκών, επαρκή για να δικαιολογήσουν την ανάγκη της επανεξετάσεως αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι παρήλθε ένα τουλάχιστον έτος από την περάτωση της έρευνας.

40 Επομένως, η προβλεπόμενη από το άρθρο 14 του κανονισμού 2423/88 διαδικασία επανεξετάσεως και η προβλεπόμενη από το άρθρο 16 του κανονισμού 2423/88 διαδικασία επιστροφής διαφέρουν μεταξύ τους και επιδιώκουν διαφορετικούς σκοπούς. Ακόμα και αν οι δύο αυτές διαδικασίες μπορούν να διεξάγονται παράλληλα (βλ. το σημείο 5 της γνώμης της Επιτροπής που δημοσιεύθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1986, σχετικά με την επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ, ΕΕ C 266, σ. 2), η προσφεύγουσα δεν μπορεί αμφισβητήσει τις πράξεις ή τις παραλείψεις της Επιτροπής, στο πλαίσιο διαδικασίας επανεξετάσεως βάσει του άρθρου 14, μέσω προσφυγής στρεφόμενης κατ' αποφάσεως εκδοθείσας στο πλαίσιο διαδικασίας εξετάσεως αιτήσεων επιστροφής δασμών, η οποία πραγματοποιείται δυνάμει του άρθρου 16.

41 Εξάλλου, από την ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας μερικής επανεξετάσεως των σχετικών μέτρων αντιντάμπινγκ, την οποία δημοσίευσε η Επιτροπή στις 4 Ιουλίου 1991 (βλ. ανωτέρω, σκέψη 5), προκύπτει ότι η αίτηση επανεξετάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα βασιζόταν, αφενός, στο γεγονός ότι το περιθώριο ντάμπινγκ της Accuphase ήταν αισθητά μικρότερο από τον δασμό αντιντάμπινγκ 32 % που επιβλήθηκε στις εισαγωγές των προϊόντων της και, αφετέρου, στο ότι τα προϊόντα της Accuphase δεν ήταν ομοειδή με εκείνα τα οποία κατασκευάζονταν στην Κοινότητα. Επομένως, από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι η αίτηση επανεξετάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα ή αυτή ταύτη η επανεξέταση αφορούσαν άμεσα τη διευκρίνιση του ζητήματος αν οι εισαγωγές της προσφεύγουσας είχαν προκαλέσει ή προκαλούσαν μια τέτοια ζημία.

42 Ακόμα και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα προέβαλε με τον τρόπο αυτό, στο πλαίσιο της αιτήσεως επανεξετάσεως που υπέβαλε στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού 2423/88, το ζήτημα της ανυπαρξίας ζημίας σε βάρος της κοινοτικής βιομηχανίας και ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να εξετάσει την αιτίαση αυτή, αν η προσφεύγουσα θεωρούσε βάσιμο το αίτημά της μπορούσε να αμφισβητήσει, με τα προβλεπόμενα από τη Συνθήκη προς τούτο μέσα, την απόφαση της Επιτροπής να μην προβεί σε επανεξέταση του σημείου αυτού.

- 43 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι από τη σκέψη 11 της προαναφερθείσας αποφάσεως *Continentalen Produkten Gesellschaft* κατά Επιτροπής, κατά την οποία «οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να αμφισβητήσουν [δικαστικώς] τα αποτελέσματα αυτής της διαδικασίας (επανεξετάσεως)», προκύπτει, εμμέσως πλην σαφώς, ότι, εφόσον η Επιτροπή κίνησε διαδικασία επανεξετάσεως δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού 2423/88, κάθε ενδιαφερόμενος δικαιούται να ζητήσει από την Επιτροπή να λάβει σχετική απόφαση. Όμως, από τα έγγραφα της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η προσφεύγουσα προέβη σε τέτοιο διάβημα ενώπιον της Επιτροπής.
- 44 Τέλος, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι με την επίδικη απόφαση της επιβλήθηκε, *de facto*, δασμός 15,1 % χωρίς να εκδοθεί οριστική απόφαση, κατά την έννοια του άρθρου 12 του κανονισμού 2423/88, είναι αβάσιμος. Πράγματι, το απομένον ποσοστό 15,1 % του δασμού *αντιντάμπινγκ* έχει ως νομική βάση τον κανονισμό 112/90, δεδομένου ότι με την επίδικη απόφαση απλώς έγινε μερικώς δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας περί επιστροφής των δασμών.
- 45 Από το σύνολο των προεκτεθειμένων σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση του παραδεκτού.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 46 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή**
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Biancarelli

Briët

Bellamy

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Ιουνίου 1995.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. Biancarelli